

FOKUS I
Albania - Kosova

Seria F
Dërguar nga Jezusi

FOKUSI – Seri F

Dërguar nga Jezusi

Tabela e përmbajtjes

Tema e parë: Duke sjellë lajme të mira	2
Tema e dytë: Të jesh dishepull dhe të bësh dishepuj	12
Tema e tretë: Besoni me zemër dhe me vepra	20
Tema e katërt: Bëni drejtësi	28
Tema e pestë: Kujdesuni për krijimin	37

Tema e parë: Duke sjellë lajme të mira

Duke sjellë lajme të mira

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi dhe lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij gjatë kësaj bisede.

Hyrje

Tema e këtij libri është: **Dërguar nga Jezusi**. Ne diskutojmë aspekte të ndryshme të misionit dhe dërgimit. Ne jemi njerëz me një mision. Ne do të flasim me njëri-tjetrin për detyrën misionare ose ungjillëzuese nga Bibla.

Misionarët e njohur shpesh flasin për pesë aspekte të ndryshme të misioneve. Pesë “Shenjat e Misionit”. Në pesë takimet e këtij libri, këto shenja diskutohen një nga një.

Pesë shenjat e misionit janë si më poshtë:

1. Shpallja e lajmit të mirë të Mbretërisë
2. Mësimdhënia, pagëzimi dhe pajisja e besimtarëve të rinj (bërja e dishepujve)
3. Lehtësimi i nevojave të njerëzve nëpërmjet shërbimit të bamirësisë
4. Ndryshimi i strukturave të padrejta në shoqëri, refuzimi i dhunës dhe ndjekja e paqes dhe pajtimit
5. Mbrojtja e krijimit

Kështu që sot në këtë takim të parë do të diskutojmë aspektin e parë: “Shpalljen e lajmit të mirë”.

Pesë shenjat e misionit:

Shpallja e lajmit të mirë

Pagëzimi dhe rritja e besimtarëve të rinj

Përgjigje ndaj nevojës përmes shërbimit

Ndryshimi i strukturave të padrejta

Kujdesi për krijimin

Ndarja e tregimeve

Njerëzit e biznesit ndonjëherë duhet të shpjegojnë në një minutë të vetme se çfarë bën ose prodhon kompania e tyre. Ata nuk mund të tregojnë gjithmonë një histori të gjatë, sepse atëherë personi tjetër nuk është më i interesuar. Një prezantim konciz ndihmon për të përmendur gjërat më të rëndësishme dhe për të mos folur për çështje anësore të parëndësishme.

Si do ta përmbledhnit ungjillin në tre ose katër fjali?

Lexoni Biblën

Isaia 52:1-7

1 Rizgjohu, rizgjohu, rivishu me forcën tënde, o Sion; vish rrobat e tua të mrekullueshme, o Jeruzalem, qytet i shenjtë! Sepse nuk do të hyjnë më te ti i parrethpreri dhe i papastri.

2 Shkunde pluhurin që ke në kurriz, çohu dhe ulu ndenjor, o Jeruzalem; zgjidhi zinxhirët që ke në qafë, o bijë e Sionit, që je në robëri!

3 Sepse kështu thotë Zoti: "Ju kanë shitur për asgjë dhe do të shpengoheni pa para".

4 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Populli im zbriti së lashti në Egjipt për të banuar; pastaj Asiri e shtypi pa shkak.

5 Dhe tani çfarë po bëj unë këtu?", thotë Zoti, "ndërsa popullin tim e kanë hequr larg për asgjë? Ata që e sundojnë, bëjnë që ai të rënkojë", thotë Zoti, "dhe emri im shahet vazhdimisht tërë ditën.

6 Prandaj populli im do të njohë emrin tim, prandaj do të kuptojë atë ditë që jam unë që kam folur: "Ja ku jam!".

7 Sa të bukura janë mbi malet këmbët e lajmëtarit që sjell lajme të mira që njofton paqen, që sjell lajme të bukura mbi gjëra të mira, që shpall shpëtimin, që i thotë Sionit: "Perëndia yt mbretëron!".

Marku 1:14-15

14 Dhe mbasi e burgosën Gjonin, Jezusi erdhi në Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë,

15 dhe duke thënë: "U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër. Pendohuni dhe besoni ungjillin".

Pyetja 1

- a. Çfarë thonë të dy pasazhet e Biblës për "thelbën e ungjillit"?
- b. Si do ta përmbliidhni këtë me fjalët tuaja?

Isaia thotë: “Zoti është mbret!”

Isaia i drejtohet popullit të Izraelit në mërgim. Ata jetojnë në një situatë të shkretë, në të cilën janë plotësisht të varur nga një popull tjetër që u shërben perëndive të tjerë. Por Isaia u premton atyre se Perëndia do të vijë për t'i shpëtuar. Fjalën e fundit nuk e kanë shtypësit e tyre, por Zoti: Ai është Mbreti!

Kur mendojmë për “mbretërinë” në Bibël, fillimisht nuk duhet të mendojmë për një zonë ose vend. Bëhet fjalë për dikë që është sundimtar. Në fakt, Zoti është mbret kudo, sepse Ai është Krijuesi i qiellit dhe i tokës.

Mbretërimi i Perëndisë është i lidhur me faktin se Ai është Çlirimtari i popullit nga Egjipti. Vite më vonë, populli i Izraelit gjithashtu dëshiron një mbret tokësor, si kombet e tjera. Mbreti i tyre i parë do të jetë Sauli. Më vonë Davidi. Ata janë vajosur nga profeti Samuel. Kjo do të thotë se ata sundojnë me hirin e Zotit - në varësi të Zotit. Sapo e humbasin këtë, gjërat shkojnë keq.

Mbretërimi i Perëndisë shpesh vihet nën tension në Dhiatën e Vjetër: njerëzit nuk e dëgjojnë Perëndinë dhe dyshojnë nëse Zoti është në kontroll. Kështu mund të ndodhë edhe sot. Njerëzit shpesh i kushtojnë pak vëmendje Zotit. Ndërkohë, në botë po ndodhin lloj-lloj gjërash, të cilat mund të të bëjnë të mendosh: “ku e shoh fuqinë e Perëndisë?”. Me kalimin e kohës, profetët flasin më pak për mbretërimin e Perëndisë, por gjithnjë e më shumë për të ardhmen e një mbretërie

mesianike. Kur të vijë Ai Mesia (Mbreti i vajosur), Ai do t'i rregullojë gjërat, si p.sh. dhënien e drejtësisë ndaj të varfërve.

Pyetja 2

Mbretëria e Perëndisë ka të bëjë si me të tashmen ashtu edhe me të ardhmen.

- Ku shihni diçka nga mbretëria e Perëndisë në të tashmen?
- Si e imagjinoni mbretërinë e Perëndisë në të ardhmen?

Marku:

Menjëherë pas pagëzimit të Jezusit dhe tundimit të tij në shkretëtirë, Marku jep thelbin e mesazhit të tij: me ardhjen e Jezusit ka filluar një kohë e re dhe ky është një lajm i mirë! Ungjilli (v. 1, 14) fjalë për fjalë do të thotë "lajm i mirë".

Në kohët biblike, fjala greke "Ungjilli" fillimisht kishte një kuptim specifik, domethënë se një perandor i ri kishte marrë detyrën. Edhe pse ai perandor sundonte në Romë, mbretërimi i tij ishte vendimtar për të gjithë perandorinë romake. Kjo kërkonte një fokus të ri nga të gjithë. Në Ungjillin e tij, Marku e përdor këtë term për pranimin e një njeriu në dukje të zakonshëm, i cili rezulton të jetë një mbret me shtat më të madh se çdo perandor: **Jezusi**. Kjo kërkon një mënyrë të re jetese nga të gjithë.

Pyetja 3

Nëse besojmë se Zoti sundon dhe është i fuqishëm. Si është e mundur që ka ende kaq shumë vuajtje si sëmundjet, lufta, varfëria etj.?

Fitore

Fundi i Luftës së Dytë Botërore (1939-1945) nuk erdhi brenda një dite. Gjermania (me Italinë dhe Japoninë si aleate) luftoi kundër vendeve të tjera evropiane dhe SHBA. Ishte e vështirë të mposhte Hitlerin. Më 6 qershor 1944, shumë ushtarë nga SHBA dhe Anglia zbarkuan papritur në plazhin francez të Normandisë. Ky ishte një hap i madh drejt fundit të luftës. 6 qershor 1944 quhet D-Day (Dita e Vendimit) nga shumë njerëz. Por lufta nuk kishte përfunduar ende.

U desh gati një vit tjetër para se Gjermania të kapitullonte. Fitorja përfundimtare nuk u arrit deri në maj 1945. Ndërkohë, midis qershorit 1944 dhe majit 1945, shumë njerëz vdiqën për shkak të luftës dhe urisë. Në muajt e fundit situata ishte shumë e vështirë. Megjithatë të gjithë e dinin: fundi është në horizont, fitorja është afër.

E njëjta gjë është në besim: e Premtja e Madhe dhe Pashkët janë pas nesh. Jezusi vdiq për mëkatet tona dhe e mundi vdekjen. Fitorja është fituar. Mbretëria është duke ardhur. Por fitorja përfundimtare do të vijë vetëm kur Jezusi të kthehet. Kisha e Jezusit tani jeton mes atyre kohërave, por me shpresë të bazuar!

Konvertim

Jezusi bën thirrje për kthim në besim. Fjala greke e përdorur "metanoia" do të thotë "të kthehesh". Konvertimi është një ndryshim nga brenda. Kjo nuk ndodh në mënyrë të thjeshtë. Shpesh është më e lehtë të vazhdojmë në rrugën që kemi ecur prej vitesh. Por kur Jezusi thërret, Ai e bën këtë me fuqi. Jezusi u tha të çalëve të ecnin dhe të verbërve të shihnin. Dhe ata u shëruan. Kur Jezusi predikon ungjillin me të njëjtën fuqi, njerëzit në të vërtetë do të kthehen në besim.

Konvertimi do të thotë që ju të mësoni të shihni me sy të ndryshëm. Ju mësoni të jetoni në tensionin e "tani" dhe "jo ende". Vetë Jezusi përdor shembullin e farës së sinapit në këtë kontekst (Mat. 13:31-32). Fara e sinapit është shumë e vogël, por rritet në një shkurre të madhe.

Pali thotë te Romakëve 8:23, "Ne vetë, që kemi frytet e para të Frymës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë." Padyshim që një paradhënie ka vlerë, por nuk është e gjitha: është pjesa e parë. Kështu është edhe me mbretërinë e Perëndisë. Mbretëria është ende e pjesshme, por është e vërtetë. Dhe ne e dimë: pjesa tjetër do të vijë patjetër!

Pyetja 4

Lajmi i mirë i Jezusit për Mbretërinë e Perëndisë që po vjen kërkon konvertim ose "kthim në besim".

- Si e përshkruani fjalën "konvertim"?
- Çfarë mund të tregoni për konvertimin tuaj? Si ishte?

Shpallni lajmin e mirë!

Vetë Jezusi flet vazhdimisht për agimin e Mbretërisë. Ai u thotë gjithashtu dishepujve të tij që t'u tregojnë njerëzve për këtë. Për shembull tek Mateu 10:7 Ai u thotë atyre: "Shkoni dhe shpallni: Mbretëria e qiejve është afër".

E gjithë bota duhet ta dëgjojë këtë, sepse është e rëndësishme për të gjithë. Jezusi nuk është mbret vetëm mbi ata që besojnë në Të. Ai është mbret mbi gjithë njerëzimin. Kur të kthehet në tokë, Ai do të jetë gjykatësi i gjithë botës. Para së gjithash, Ai erdhi si Shpëtimtar për të bërë shlyerjen nëpërmjet flijimit të Tij në kryq, në mënyrë që kushdo që beson në Të të shpëtojë. Por kur të kthehet Ai do të gjykojë edhe të gjallët dhe të vdekurit (2 Tim. 4:1)

Pyetja 5

- a. Si mendoni, kur do të kthehet Jezusi? Si do të ndodhë kjo?
- b. A flisni ndonjëherë me jo të krishterët për faktin se Jezusi do të kthehet dhe do t'i gjykojë të gjithë? Si reagojnë të tjerët?

Ndarja e tregimeve

Në jetën tonë ne mund të tregojmë se Mbreti Jezus është në krye. Nëse gjithçka shkon mirë, kisha është gjithashtu një **shenjë**, një **instrument** dhe një **shije paraprake** e asaj mbretërie. Pra, nuk bëhet fjalë vetëm për të folur për lajmin e mirë, por edhe se si ne si kisha jemi një lajm i mirë për të tjerët.

Shikojmë videon për Paqebërësit në Rotterdam (Hollandë)

Pyetjet:

- a. Si flasin dhe mendojnë ata për Mbretërinë e Perëndisë?
- b. Çfarë mendoni për këtë?

Në lëvizje

Rishikoni përmbledhjen e ungjillit që bëtë në fillim të takimit. A do ta shprehnit ndryshe tani?

Në ditët në vijim, shikoni nëse mund ta provoni këtë përmbledhje me dikë përreth jush që nuk është i krishterë, por me të cilin shkoni mirë.

Për shembull, mund të thuash: *“Në kishën tonë ne diskutuam se sa e vështirë është të shpjegosh atë që beson me disa fjali. Ne e kemi praktikuar këtë dhe tani jam shumë kurioz se si do të ndodhë me dikë që nuk beson. A mund të të them me disa fjali se çfarë do të thotë besimi im për mua?”*

Nëse personi tjetër është dakord, ju mund të pyesni më pas nëse është e kuptueshme për të.

- a. Me kë dëshiron ta provosh?
- b. Lutu që Zoti të të ndihmojë në këtë bisedë.

Lutje

Falënderoni Zotin për lajmin e mrekullueshëm që me ardhjen e Jezusit, mbretëria e Perëndisë tashmë ka mbërritur. Dhe në të njëjtën kohë lutuni: *“Ardhtë mbretëria juaj. Le të bëhet gjithnjë e më e dukshme në jetën tonë dhe në këtë botë që Jezusi sundon”.*

Lutuni për njëri-tjetrin për mençuri dhe guxim për të ndarë lajmin e mirë me të tjerët. Dhe gjithashtu për t'ua treguar lajmin e mirë të tjerëve me veprime.

Tema e dytë: Të jesh dishepull dhe të bësh dishepull

Të jesh dishepull dhe të bësh dishepull

Lutje

Falënderoni Zotin për njëri-tjetrin dhe për këtë takim. Lutuni për praninë dhe udhëzimin e Zotit.

Ndarja e tregimeve

Herën e fundit folët se si mund të përmblihdni me disa fjali se çfarë do të thotë besimi për ju. Kush është përpjekur ta testojë këtë përmbledhje mbi jo të krishterët? Cili ishte reagimi i tyre?

Hyrje

Nuk mjafton vetëm të dëgjosh lajmin e mirë të Mbretërisë. Nevojitet gjithashtu një përgjigje besimi dhe kthimi në besim. Ne duhet t'i pranojmë fjalët e Jezusit dhe t'i zbatojmë ato në praktikë. Kështu bëhemi ndjekës të Jezusit.

Shpallja e lajmit të mirë

Pagëzimi dhe rritja e besimtarëve të rinj

Përgjigje ndaj nevojës përmes shërbimit

Ndryshimi i strukturave të padrejta

Kujdesi për krijimin

Lexoni Biblën

Gjoni 15:2-8

2 Çdo shermend që nuk jep fryt në mua, ai e heq; kurse çdo shermend që jep fryt, ai e krasit që të japë edhe më shumë fryt.

3 Ju tashmë jeni të pastër, për shkak të fjalës që ju kumtova.

4 Qëndroni në mua dhe unë do të qëndroj në ju; sikurse shermendi nuk mund të japë fryt nga vetja, po qe se nuk qëndron në hardhi, ashtu as ju, nëse nuk qëndroni në mua.

5 Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.

6 Në qoftë se ndokush nuk qëndron në mua, hidhet jashtë si shermendi dhe thahet; pastaj i mbledhin, i hedhin në zjarr dhe digjen.

7 Në qoftë se qëndroni në mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, kërkonti çfarë të doni dhe do t'ju bëhet.

8 Në këtë është përlevduar Ati im, që të jepni shumë fryt, dhe kështu do të jeni dishepujt e mi.

Mateu 28:16-20

16 Pastaj të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në atë mal që u kishte caktuar Jezusi 17 dhe, kur e panë, e adhuruan; por disa dyshuan.

18 Pastaj Jezusi u afrua dhe u foli atyre duke thënë: "Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë. 19 Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, 20 **dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar**. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen".

Pyetja 1

Të dy pasazhet e Biblës flasin për "të qenit dishepull".

- a. Kush janë dishepujt e Jezusit në ditën e sotme?
- b. Sipas fragmenteve të Biblës, çfarë pritet nga dishepujt?

Të jesh dishepull

Gjëja më e rëndësishme për të qenë një dishepull i Jezusit nuk është ajo që bëni, por marrëdhënia që keni me Të. Jezusi thotë: Unë jam hardhia e vërtetë (v. 1). Hardhia është një imazh i njohur për audiencën. Ata shohin rrushin që rritet në mjedisin e tyre. Në Dhiatën e Vjetër hardhia është shpesh imazhi i Izraelit (Psalmi 80:9-16 ose Isaia 5:1-5). Ky imazh zakonisht përdoret në një kuptim negativ: hardhia që nuk jep fryt është Izraeli, i cili nuk është një popull i Perëndisë.

Jezusi tani thotë se Ai është "hardhia e vërtetë". Nuk ka njeri si Ai. Ai është pa mangësi. Ai është i përsosur. Pastaj Jezusi thotë: ju jeni degët. Nëse jeni të lidhur me mua, mund të jepni fryt. Dhiata e Re shpesh flet për fruta të mira (p.sh. Mat. 7:16-20 dhe Gal. 5:22-23).

Qëndroni të lidhur

Që të japim fryt, duhet të jemi të lidhur si degë me hardhinë (v. 5). Pa dhënë fryt nuk ka jetë dhe të ardhme, paralajmëron Jezusi në vargun 6. Një degë që nuk lidhet me hardhinë thahet dhe në fund hidhet në zjarr. Qëndrimi i lidhur me Jezusin do të thotë që ne të lexojmë Fjalën e Tij dhe të qëndrojmë në bisedë me Perëndinë (lutje). Nëse i dimë fjalët dhe vullnetin e Jezusit, ne mund të kërkojmë çdo gjë dhe të marrim gjithçka që kërkojmë prej Tij (v. 7). Nëse besojmë në këtë mënyrë, ndjekim Jezusin dhe japim fryt, Ati do të përlevdohet (v. 8).

Pyetja 2

Jezusi thotë se dishepujt janë si degë që duhet të mbeten të lidhura me hardhinë.

- Si mund të qëndrojmë të lidhur me Jezusin?
- Çfarë rreziqesh mund të ketë që mund të na bëjnë të humbasim lidhjen me Jezusin? Çfarë përvoje keni me këtë?
- Si mund të ktheheni te Jezusi?

Ndarja e tregimeve

Ne shikojmë videon në të cilën Marieke flet se si qëndron e lidhur me Zotin. Marieke është një misionare në një vend në Azinë Juglindore.

Ndarja e tregimeve

- Si përpiket Marike të jetojë me Perëndinë dhe Fjalën e tij çdo ditë?
- Çfarë ju tërheq në historinë e saj?

Bëni dishepuj

Jezusi flet te Gjoni 15 për atë që do të thotë të **jesh** një dishepuj i Tij. Tek Mateu 28 Ai flet për **bërjen** e dishepujve. Kjo është detyra që Ai u jep dishepujve të Tij. Synimi është të tërheqë më shumë dishepujt. Kjo është arsyeja pse Ai i dërgon ata për të ungjillëzuar.

Në fjalët e tij të lamtumirës, Jezusi flet për Mbretërinë e Perëndisë, e cila është afruar. Ai thotë: "I gjithë autoriteti më është dhënë në qiell dhe në tokë. Pra shkoni...."

Ky pasazh biblik ndonjëherë quhet edhe "Urdhri i Madh" ose "Urdhri i misionit". Është një urdher për të gjithë ndjekësit e Jezusit. Ai thotë: "Mësojini të gjitha kombet" (v. 19). Mund të përkthehet gjithashtu si: "Bëni dishepuj nga të gjitha kombet".

Kur Jezusi u kthye në qiell, ne shohim se besimtarët e përhapën vërtet lajmin e mirë. Ata ishin ndjekës që bënë ndjekës. Pali thotë tek 1 Korintasve 11:1 "Më imitoni mua ashtu si unë imitoj Krishtin".

Pyetja 3

Në Urdhrin e Madh, Jezusi thotë se ne nuk duhet vetëm të bëjmë besimtarë të rinj. Ai gjithashtu na thërret te Mateu 28:20 për t'u mësuar besimtarëve të rinj "të gjitha gjërat që ju kam urdhëruar".

- Kush ju ndihmoi të rriteni në besimin tuaj pasi u bëtë i krishterë? Si ka ndodhur?
- Si e ndihmoni ju (ose si ndihmon kishën tuaj) një besimtar të ri të rritet në besimin e tij?
- Si mendoni, çfarë duhet të mësojë të paktën një besimtar i ri?

Në lidhje me Jezusin

Jezusi u bën thirrje dishepujve të tij që të ungjillëzojnë. Në të njëjtën kohë Ai thotë se shkon me ta. **Detyra** dhe **premtimi** janë shumë afër njëra-tjetrës. "Unë jam me ju gjithmonë, madje deri në fund të botës" (v. 20).

Jezusi qëndron mbi ngjarjet botërore. Ai është Zot. Fuqia e Jezusit është mbarëbotërore, prandaj e gjithë bota duhet ta dijë për të. Prandaj, si ndjekës të Jezusit jemi "ambasadorë të Mbretit". Ne mund të tregojmë se Ai ka nën kontroll jetën tonë dhe gjithashtu mund t'i inkurajojmë të tjerët të pranojnë autoritetin e Tij.

Në lëvizje

Tema e sotme ishte: "Të jesh dishepull dhe të bësh dishepuj".
 Kë mund të ndihmoni që të rritet në besim?
 Mendoni për një person specifik që është i krishterë dhe të cilin do të dëshironit ta ndihmonit të rritet. Ky person është<emri>

Merrni pak kohë çdo ditë për të lexuar thëniet "Unë Jam" të Jezusit. Lutuni dhe mendoni se si është i vërtetë ky premtim në jetën e personin tjetër.

Të dielën

Unë jam Ringjallja dhe Jeta (Gjoni 11:25).

Zot, të falënderoj për jetën e <emri> dhe lutem që ta ndihmosh <emri> të jetojë në liri.

Të hënë

Unë jam buka e jetës (Gjoni 6:35)

Vetëm Ti, Jezus mund të përmbushësh dëshirën tonë. Zot, jepi <emrit> atë që <emri> ka vërtet nevojë.

Të martën

Unë jam Drita e botës (Gjoni 8:12)

Jezus, të lutem, bën që <emri> të jetojë në dritën tënde. Se nuk do të ketë errësi në jetën e <emri>.

Të mërkurën

Unë jam Dera (Gjoni 10:9)

Jezus, sot lutem për <emri> që ai/ajo të përjetojë se nuk ka pengesa për të jetuar pranë Teje.

Të enjten**Unë jam Bariu i mirë (Gjoni 10:11)**

Jezus, më ndihmo t'i tregoj <emri> se Ti je bariu i mirë që dëshiron të na drejtosh, të na mbrosh, të na fuqizosh dhe të na ndihmosh.

Të premten**Unë jam Udha, e Vërteta dhe Jeta (Gjoni 14:6)**

Jezus, Ti je e vetmja rrugë drejt Perëndisë për ne. Unë lutem që <emri> të rritet në besim dhe të mos dyshojë kurrë se Ti je rruga, e vërteta dhe jeta.

e shtunë**Unë jam hardhia e vërtetë (Gjoni 15:1)**

Jezus, sot lutem për <emri> që ai/ajo të mbetet i/e lidhur me ty dhe të japë fryte gjithnjë e më shumë.

Lutje

Falënderoni Zoti për premtimet që Ai jep në pasazhin biblik që lexojmë. Lutuni që ne të japim fryt dhe t'i ndihmojmë të tjerët të rriten në besimin e tyre.

Tema e tretë: Besoni me zemër dhe me vepra

Besoni me zemër dhe me vepra

Lutje

Falenderoni Zoti që ju bashkoi këtu. Lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e Tij në këtë bisedë.

Ndarja e tregimeve

Gjatë takimit të mëparshëm folëm për shtatë fjalët “Unë jam” të Jezusit. Ne u përpoqëm të lutemi me një nga këto fjalë për një person tjetër çdo ditë për një javë.

- Si shkoi kjo?
- Çfarë do të thoshte për ju që u lutët për 1 person për një javë që ai/ajo të rritej në besim?

Pesë shenjat e misionit:

Shpallja e lajmit të mirë

Pagëzimi dhe rritja e besimtarëve të rinj

Përgjigje ndaj nevojës përmes shërbimit

Ndryshimi i strukturave të padrejta

Kujdesi për krijimin

Lexoni Biblën

Hyrje

Bisedat në këtë libër janë të frymëzuara nga **“pesë shenjat e misionit”**. Sot flasim për aspektin e tretë. Kisha është thirrur t'u kushtojë vëmendje atyre që na rrethojnë, me nevojat dhe shqetësimet e tyre, pa bërë dallime. Këtë herë dëgjojmë zërin e apostullit Jakob, i cili është shumë konkret dhe praktik në letrën e tij.

Jakobi 2:1-9 dhe 14-17

1 Vëllezër të mi, mos i lidhni preferencat personale me besimin e Zotit tonë Jezu Krisht, Zoti i lavdisë.

2 Sepse në qoftë se në asamblenë tuaj hyn një njeri me një unazë prej ari, me rroba të shkëlqyera, dhe hyn edhe një i varfër me një rrobë të fëlliqur,

3 dhe ju i drejtoni sytë nga ai që vesh rrobën e shkëlqyer dhe i thoni: “Ti ulu këtu, në vendin e mirë,” dhe të varfërit i thoni: “Ti rri atje, në këmbë,” ose: “Ulu këtu, afër stolit të këmbëve të mia,”

4 a nuk bëtë ju një dallim në mes tuaj, duke u bërë kështu gjykatës me mendime të këqija?

5 Dëgjoni, vëllezër të mi shumë të dashur, a nuk i zgjodhi Perëndia të varfërit e botës, që të jenë të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që ua premtoi atyre që e duan?

6 Po ju i shndërruat të varfërit! A nuk janë vallë të pasurit ata që ju shtypin, dhe nuk janë këta ata që ju heqin nëpër gjykata?

7 A nuk janë ata që blasfemojnë emrin e lavdishëm që u thirr mbi ju?

8 Në qoftë se ju më të vërtetë e përmbushni ligjin mbretëror sipas Shkrimit: “Duaje të afërmin tënd si vetveten,” bëni mirë;

9 por në qoftë se bëni preferenca personale, ju kryeni mëkat dhe dënoheni nga ligji si shkelës.

Jakobi 2:1-9 dhe 14-17

14 Ç'dobi ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi?

15 Dhe në qoftë se një vëlla ose një motër janë të zhveshur dhe u mungon ushqimi i përditshëm,

16 dhe dikush nga ju u thotë atyre: “Shkoni në paqe! Ngrohuni dhe ngopuni,” dhe nuk u jepni atyre gjërat për të cilat kanë nevojë për trupin, ç'dobi ka?

17 Po kështu është edhe besimi; në qoftë se s'ka vepra, është i vdekur në vetvete.

“Bëhuni bërës të Fjalës dhe jo vetëm dëgjues”, shkruan apostulli Jakob (1:22). Është e lehtë të thuash fjalë të mëdha dhe të tregosh histori të bukura, por varet nga bërja, praktika e jetës së përditshme. Këtu bëhet e qartë nëse të gjitha ato fjalë kanë vlerë. Kjo është me rëndësi jetike për kishën. Në fund të fundit, neve na është besuar lajmi i mirë i ungjillit. Dhe ne dëshirojmë ta ndajmë atë lajm me ata përreth nesh. Por atëherë do të ishte shumë keq nëse fjalët tona nuk do të përputheshin me atë që njerëzit shohin në kishë. Dhe kjo është pikërisht ajo që Jakobi dëshiron t'u tregojë besimtarëve.

Pyetja 1

- a. Çfarë shembujsh përmend Jakobi ku fjalët nuk përputhen me veprimet?
- b. Cilët shembuj të Jakobit janë ende të rëndësishëm, mendoni ju?

Të jetosh sipas ligjit mbretëror

Letra e Jakobit është unik në Dhiatën e Re. Nuk do të gjejmë një shpjegim të mësimëve të ungjillit dhe paralajmërimeve kundër mësuesve të rremë. Jo, i gjithë theksi bie në praktikën e të jetuarit si i krishterë: të merresh me paratë dhe pronën, t'i kushtosh vëmendje gjuhës, të shmangësh thashethemet. Kështu, kjo letër lidhet me fjalët e Jezusit nga Predikimi në Mal: “Jo kushdo që **thotë**: “Zot, Zot” do të hyjë në mbretërinë e qiejve, por vetëm ai që **bën** vullnetin e Atit tim qiellor” (Mat. 7:21). Fjala dhe veprimi nuk duhet të kundërshtojnë njëra-tjetrën. “Mos bëni gabim: nuk mjafton të dëgjoni; duhet të bëni atë që keni dëgjuar” (Jakobi 1:22).

Në kapitullin 2 Jakobi e zbaton këtë fjalë të Jezusit me urdhërimin: “Duaje të afërmin tënd si veten tënde” (v. 8). Besimi i vërtetë shprehet në mënyrën se si e trajtoj të afërmin tim. Ky urdhërim është ligji mbretëror, shkruan ai. Në ditën e kthimit të Jezusit, Ai do të na kërkojë të japim llogari për mënyrën se si e trajtojmë të afërmin tonë. (Mat. 25) Jakobi shpjegon se bëhet fjalë për njeriun nevojtar, të cilit i mungojnë shumë dhe është i pambrojtur në jetë. Por sigurisht që mund të jetë edhe një koleg që po kalon një divorc, ose një person që ka nevojë për ndihmë praktike. Hapi sytë dhe veshët për njerëzit që Perëndia vendos në rrugën tënde, të cilët kanë nevojë për vëmendje tënde.

Ndarja e tregimeve

Shqiptarja **Nënë Tereza** u bë e njohur për ndihmën e të varfërve në Kalkutë (Indi). Le të shohim një video për jetën e saj.

Lexoni disa nga thëniet e Nënë Terezës.
Cila ju pëlqen më shumë dhe pse?

1. Nuk ka rendësi se sa japim por sa dashuri vendosim tek dhënia.
2. Jep duart e tua për të shërbyer dhe zemrën tënde për dashurinë.
3. Nëse i gjykoni njerëzit, nuk do të keni kohë t'i doni ata.
4. Varfëria më e tmerrshme është vetmia, dhe ndjenja e të qenit pa dashuri.
5. Një jetë e pajetuar për të tjerët nuk është jetë.
6. Nëse nuk mund të ushqeni njëqind njerëz, atëherë ushqeni vetëm një.
7. Perëndia e do botën përmes teje dhe përmes meje.
8. Kjo është dashuria e vërtetë: të japësh derisa të dhëmbë.
9. Paqja fillon me një buzëqeshje.
10. Ti nuk ke jetuar me të vërtetë derisa të kesh bërë diçka për dikë që nuk mund të të ripaguajë kurrë.

Mos bëni asnjë dallim

Si mund të jetojmë sipas ligjit mbretëror të Jezusit? Do të thotë që ne nuk bëjmë më dallime mes njerëzve bazuar në atë se si duken, çfarë pozicioni kanë ose sa të fuqishëm janë. Jakobi paralajmëron kundër kësaj. Kjo është një mendje e kësaj bote (1:27). Ne jemi shumë të shpejtë për t'i gjykuar njerëzit sipas parave, statusit ose ndikimit të tyre. Ndonjëherë ne preferojmë të mbajmë distancë nga njerëzit që nuk llogariten në shoqëri. Ne mund t'i shikojmë ata me përbuzje.

Jakobi tregon se si gjërat ndonjëherë mund të shkojnë në kishë: Një burrë i pasur hyn në mbledhjen e kishës. Ai ka një unazë floriri në gisht dhe një mantel të bukur. Kjo tregon pasurinë dhe statusin. Por në të njëjtën kohë vjen dikush tjetër: një i varfër i veshur me rroba të vjetra. Si përgjigjen besimtarët? Njeriu i parë pranohet me gjithë dashamirësi dhe çohet në vendin e tij me respekt. Diku në pjesën e përparme sigurisht. I varfëri është pritur shumë ndryshe. Atij i thuhet shkurt: qëndroni aty ku jeni. Dhe nëse doni të uleni, uluni aty ku janë skllëverit. A është kjo në përputhje me ligjin mbretëror të bamirësisë?

Nuk duhet të bëjmë asnjë dallim në bazë të klasës dhe statusit. Jezusi është Zoti i lavdishëm për të gjithë besimtarët (2:1). Dhe e gjithë shkëlqimi dhe magjepsja jonë zbehet në krahasim me lavdinë e tij. Është pikërisht e kundërta: Zoti i ka zgjedhur ata që janë të varfër nga kjo botë që të pasurohen me anë të besimit. (v. 5) Ata marrin pjesë në Mbretëri. Jakobi na mëson të jemi të dobishëm në emrin e Jezusit.

Besoni me të vërtetë

Besimi tregon se është i gjallë përmes veprave. Jakobi e shpjegon me një shembull. Ai thotë: “Imagjinoni: një vëllai i mungon ushqimi i përditshëm. Ose një motër nga kisha ka pak veshje. Ajo është e mpirë nga i ftohti. Ajo me të vërtetë duhet të ketë një pallto të trashë. Imagjinoni sikur dikush të thotë: Të uroj më të mirat. Vetë visheni mirë. Hani mirë. Por ndërkohë nuk bëni asgjë. Ju nuk përgatitni ushqim, nuk jepni rroba. Ato mbeten vetëm fjalë”.

Vështirë se mund ta imagjinoni diçka të tillë, apo jo? Kjo nuk përputhet në asnjë mënyrë me ligjin mbretëror të bamirësisë. Çfarë përfaqëson një besim i tillë? Nëse besimi nuk është “besimi në veprim”, atëherë është i pakuptimtë, i pavlerë. Më keq akoma, ju rrezikoni lavdinë e Zotit. Dhe gjithashtu e ardhmja juaj, sepse një besim i tillë nuk mund t'ju shpëtojë.

Zoti sheh drejt përmes fjalëve tona të bukura. Ai i sheh veprimet tona. Me Jezusin, fjalët dhe veprimet e tij kanë qenë gjithmonë një. Ai gjithashtu bëri atë që tha.

Pyetja 2

- Në çfarë mënyre ne si besimtarë mund ta tregojmë praktikisht besimin tonë? Jepni shembuj.
- Si përfshihet kisha juaj në ndihmën praktike apo dhjakonia?
- A njihni njerëz që u bënë të krishterë pasi u ndihmuan nga një i krishterë apo nga kisha?

Në lëvizje

Do të shikojmë një video për Bankën e Ushqimit. Kjo organizatë mbledh ushqimet e mbetura në dyqane. Ajo u shpërndahet njerëzve të varfër ose mensave. (shih: www.foodbank.al)

- a. A punon kisha juaj me Foodbank? Nëse po, a do të dëshironit të bëheshit vullnetar? Nëse jo, si mund të përfshiheni?
- b. Cilët njerëz në fshatin apo qytetin tuaj kanë nevojë më shumë për ndihmë? Në javën që vjen, lutuni që Zoti t'ju hapë sytë që të shihni se çfarë nevojash ka në kishë, në fshat ose në qytet tuaj.

Lutje

Ti je gjithmonë i mëshirshëm, o Zot.

Me mëshire dhe dashuri, zemra jote është e hapur për ne.

Ti qëndron i durueshëm.

E madhe është besnikëria jote.

Ne të falënderojmë që dëshiron të lehtësosh nevojën tonë.

Ne lutemi që të reflektojmë diçka nga mëshira jote, për të ofruar ndihmë për të gjithë që kanë nevojë për kohë dhe kujdes, dashuri dhe vëmendje. Për të ofruar ndihmë me dhembshuri.

O Zot, ti që je i mëshirshëm dhe na jep më shumë sesa kërkojmë ose mendojmë,

Ty të qoftë lavdia.

Amen.

Tema e katërt: Bëni drejtësi

Bëni drejtësi

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi këtu dhe rendisni disa pika specifike mirënjohjeje dhe lutjesh. Lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe për udhëzimin e Tij në këtë bisedë.

Pesë shenjat e misionit:

Shpallja e lajmit të mirë

Pagëzimi dhe rritja e besimtarëve të rinj

Përgjigje ndaj nevojës përmes shërbimit

Ndryshimi i strukturave të padrejta

Kujdesi për krijimin

Lexoni Biblën

Hyrje

Shumë njerëz në këtë botë vuajnë nga varfëria, padrejtësia ose diskriminimi. Kjo mund të ndodhë në të gjitha llojet e mënyrave. Është e vështirë të gjesh punë nëse nuk i njeh njerëzit e duhur. Në shumë raste, punonjësit nuk mbrohen nga punëdhënësit e korruptuar. Ndërtimi i një pensioni nuk është i vetëkuptueshëm. Në spitale, ju pritët të paguani punonjësit e kujdesit shëndetësor, edhe nëse keni sigurim shëndetësor. Disa njerëz diskriminohen për shkak të ngjyrës së lëkurës së tyre. Nëse jeni përballur me këtë si i krishterë, nuk është e lehtë të dini se si të përgjigjeni. Çfarë do të thotë **“të bësh**

drejtësi” në një situatë të tillë? Në pasazhin biblik nga Isaia shohim se rezistimi i padrejtësisë dhe kërkimi i paqes dhe pajtimit është një thirrje misionare.

Isaia 58:1-11

1 Bërtit sa të mundësh, mos u kurse; ngrije zërin tënd si një bori dhe shpalli popullit tim shkeljet e tij dhe shtëpisë së Jakobit mëkatet e tij.² Më kërkojnë çdo ditë dhe dëshirojnë të njohin rrugët e mia, si një komb që zbaton drejtësinë dhe nuk braktis ligjin e Perëndisë të tij; më kërkojnë gjykime të drejta dhe dëshirojnë t'i afrohen Perëndisë.³ Ata thonë: "Pse kemi agjëruar, dhe ti nuk e ke parë? Pse kemi hidhëruar shpirtërat tona dhe ti nuk e ke vënë re?". Ja, ditën e agjërit tuaj ju bëni atë që ju pëlqen dhe i detyroni punëtorët tuaj të kryejnë një punë të rëndë.

4 Ja, ju agjëroni për grindje dhe mosmarrëveshje dhe për të goditur pabesisht me grusht. Duke agjëruar ashtu si bëni sot, nuk bëni që zëri juaj të dëgjohet lart. 5 A është ky agjërimi të cilin e pëlqej, dita në të cilën njeriu pikëllon shpirtin e tij? Të përkulësh kokën si xunkthi dhe të shtrihesh mbi një shtrat prej thesi dhe hiri? A e quan këtë vallë agjërim dhe ditë që i pëlqen Zotit?

6 Agjërimi që më pëlqen a nuk është vallë ky: të thyesh zinxhirët e ligësisë, të zgjidhësh verigat e zgjedhës, t'i lësh të lirë të shtypurit, të dërmosh çdo zgjedhë? **7 A nuk konsiston vallë në ndarjen e bukës sate me atë që ka uri, në sjelljen në shtëpinë tënde të të varfërit pa strehë, në të veshurit e atij që është lakuriq, pa lënë pas dore ata që janë nga gjaku yt?**

8 Atëherë drita jote do të shpërthejë si agimi dhe shërimi yt do të mbijë menjëherë, drejtësia jote do të të pararendë dhe lavdia e Zotit do të jetë preparoja jote. 9 Atëherë do të thërrasësh dhe Zoti do të të përgjigjet, do të bërtasësh dhe ai do të thotë: "Ja ku jam!". Në rast se ti heq dorë nga zgjedha, tregimi me gisht dhe të folurit mbrapsht, 10 në rast se plotëson nevojat e të uriturit dhe ngop shpirtin e pikëlluar, atëherë drita jote do të lindë nga terri dhe terri yt do të jetë si mesdita.

11 Zoti do të të udhëheqë vazhdimisht, do të ngopë shpirtin tënd në vendet e thata dhe do t'u japë forcë kockave të tua; ti do të jesh si një kopsht i vaditur dhe si një burim uji, ujërat e të cilit nuk shterojnë.

Lutuni singërisht

Agjërimi dhe lutja shpesh shkojnë së bashku në Bibël dhe janë një shenjë e përkushtimit ndaj Zotit. “Ata më kërkojnë Mua çdo ditë, të etur për të zbuluar atë që dua”, thotë Zoti. Gjithçka tregon se izraelitët i marrin plotësisht seriozisht udhëzimet e Perëndisë. Por ndërkohë ekziston një hendek i madh midis fesë së tyre dhe mënyrës së tyre të jetesës. Ata debatojnë, torturojnë punëtorët e tyre dhe janë interesuar vetëm për përfitimin e tyre. Me pak fjalë: Jeta e tyre është krejtësisht e ndarë me ato që ata bëjnë. Pra, çfarë përfaqëson në të vërtetë përkushtimi i tyre ndaj Perëndisë? Nëse nuk ecin në rrugën e urdhrave të Zotit, atëherë kjo është vetëm një pamje e jashtme.

Nuk është çudi që Zoti mungon (v.3). Ata ankohen për këtë, por nuk e kuptojnë se shkak i kësaj është mënyra e tyre e jetesës. Është pikërisht kjo pikë që profeti i Perëndisë duhet t'i drejtohet: “Shpallni popullit tim paudhësitë e tij, njerëzit e Jakobit mëkatet e tyre” (v.1). Dhe Isaia e bën shumë konkrete: Edhe në një ditë lutjeje, njerëzit po bëjnë biznese “normale” dhe punëtorët po mbingarkohen dhe shfrytëzohen. Si mund të shkojnë këto të dyja bashkë? Gjatë agjërimit njerëzit vazhdojnë të debatojnë dhe madje të zihen me njëri-tjetrin.

Gati në mënyrë sarkastike, profeti vëren: A mendoni vërtet se ky është agjërimi që Zoti e preferon? (v. 5)

Pyetja 1

Tek Isaia 58, Perëndia duket se është shumë i zemëruar me popullin e tij, Izraelin. Pse pikërisht Zoti është i zemëruar?

Të jetosh me ndershmëri

A mund të zbatohen këto fjalë të mprehta që shkruan Isaia edhe për jetën tonë, punën tonë, shërbimet tona në kishë, studimet e Biblës, etj.?

A mund të ketë edhe sot një lloj hipokrizie apo “dyfytirësie” mes nesh sot? Sigurisht që do të ishte një vëzhgim shumë i dhimbshëm. Se në atë rast shërbimi ynë ndaj Zotit në fakt nuk do të ishte gjë tjetër veçse një guackë e zbrazët, sepse nuk lidhet me kërkimin e të mirës së të afërmit tonë. Në raste të tilla nuk është çudi që Zoti nuk e bën veten të dëgjohet dhe duket larg.

Agjërimi i vërtetë që kënaq Zotin ka të bëjë gjithçka me kërkimin e drejtësisë, shkruan Isaia. Agjërimi që më pëlqen është ky: **të thyesh zinxhirët e ligësisë, të zgjidhësh verigat e zgjedhës, t'i lësh të lirë të shtypurit, të dërmosh çdo zgjedhë** (vs.6)

Zoti e urren padrejtësinë

Padrejtësia që mban kaq shumë njerëz të vegjël në këtë botë nuk ka të drejtë të ekzistojë para Zotit. Ka të bëjë me vënien e drejtësisë. Dhe kjo është më shumë se “të bësh bamirësi”. Ndarja e bukës, huazimi i rrobave, dhënia e strehës (vs.7) është një tipar thelbësor i një jete misionare në imitim të Krishtit. Ato

janë shenja të vogla të mbretërisë së Perëndisë. Perëndia kënaqet me këtë.

Pyetja 2

Ekziston një hendek i madh midis lutjes dhe agjërimit dhe sjelljes së izraelitëve. Prandaj Zoti mbetet shumë larg.

- Si është me ne? Çfarë sjelljeje ndonjëherë mund të kenë besimtarët (ose drejtuesit e kishës) që nuk përputhet me atë që Perëndia pret prej nesh? Jep shembuj.
- Perëndia ndonjëherë duket larg. Ne mund të mos e përjetojmë Atë çdo ditë. Çfarë arsyesh mund të ketë që Ai të qëndrojë larg nesh dhe kishës sonë?
- Në disa kisha ndonjëherë organizojnë një ditë pendim me agjërimin dhe lutjen. A do të përshtatej diçka e tillë edhe në kishën tonë?

Politika?

Ky qëndrim (të lutesh me devotshmëri, por jo duke vepruar si besimtar) është një temë e vështirë. Si besimtarë ne shpesh flasim për jetën shpirtërore, por jo gjithmonë i kushtojmë rëndësi çështjeve të padrejtësisë strukturore, varfërisë dhe shfrytëzimit nga të cilat vuajnë shumë njerëz. Ndonjëherë mendojmë se këto janë pyetje që u përkasin politikanëve apo organizatave të mëdha të drejtave të njeriut. Bibla na mëson se është një çështje e të gjithë besimtarëve.

Ne nuk i ndihmojmë njerëzit që janë të uritur vetëm me fletushka ungjillëzimi. Lufta kundër padrejtësisë nuk është vetëm punë e qeverisë apo e organizatave. Isaia thotë shumë qartë: Lirimi i të shtypurve (v.6) është diçka që Perëndia e konsideron të rëndësishme.

Çështjet e padrejtësisë, varfërisë dhe shfrytëzimit në këtë botë janë shpesh shumë të ndërlikuara. Një ndjenjë e pafuqisë mund të na pushtojë. Ndhemi si një peng i vogël në një tabelë shahu ku fuqitë e tjera përcaktojnë lojën. E megjithatë... nëse na lejohet të jetojmë nga liria e Krishtit, nuk mund të tolerojmë që të tjerët “të burgosen” në padrejtësi dhe shtypje. Ne kërkojmë atë që i shërben paqes dhe atë që sjell pajtim.

Të gjitha veprimet tona të vogla të dhembshurisë dhe mëshirës llogariten në Mbretërinë e Perëndisë. “Çfarëdo që keni bërë për një nga vëllezërit apo motrat e mia më të vogla, e keni bërë për mua.” (Mat.25:40)

Pyetja 3

Në disa fshatra apo qytete, kishat (nganjëherë së bashku) kanë kontakte të mira me këshillin bashkiak. Më pas ata mund të diskutojnë se si mund të ndihmojnë njerëzit më nevojat. Për shembull, disa këshilla bashkiakë japin emrat e njerëzve të varfër që mund të ndihmohen me ushqim.

Pyetja 3

Ose diskutojnë me kishën se si mund të diskutohen më së miri tensionet ndërmjet myslimanëve dhe të krishterëve (kontaktet ndërfetare).

- a. Kush mund të japë shembuj të tjerë kontaktesh me këshillin bashkiak apo organizata të tjera?
- b. Në çfarë mënyrash ne si besimtarë (dhe si kishë) mund të bëjmë më shumë për të luftuar kundër padrejtësisë dhe shfrytëzimit?

Një premtim

Thirrja e Isaia's shoqërohet me premtime të mëdha: nëse veproni në këtë mënyrë, nëse ecni në rrugët e Perëndisë, Ai do të përgjigjet dhe Ai do ta bëjë përsëri të ndihet prania e Tij. (vs.9) Jo vetëm të tjerët osa bota do të përfitojnë prej tij, por edhe ju vetë. Pikërisht kur kujdeseni për të tjerët, do të përjetoni më shumë praninë e Zotit vetë. Ndoshta ju do ta zbuloni Atë në tjetrin. *“Drejtësia e tij shkon përpara jush”, shkruan Isaia, “dhe madhështia e tij ju ndjek pas. Ai rrethon jetën tuaj”.* (vs.8)

Kushdo që dëgjon dhe bën fjalët e Perëndisë është një dritë që përshkon errësinë (v.10) dhe jeta e tij është një burim që bën që uji të rrjedhë në vendet e thata. (vs.11) Këta janë shembuj të mrekullueshëm për të treguar

se një jetë me drejtësi dhe mëshirë është vërtet kuptimplotë dhe e frytshme. Kjo të kujton fjalët e Jezusit: *“Unë jam Drita e botës. Kushdo që më ndjek nuk do të ecë kurrë në errësi, por do të ketë dritën e jetës”* (Gjoni 8:12) *“Kushdo që ka etje, le të vijë tek unë e të pijë! Lumenjtë e ujit të gjallë do të rrjedhin nga zemra e atij që beson në mua”* (Gjoni 7:37,38).

Pyetja 4

Tek Isaia 58:8-11 ne lexojmë premtime nga Perëndia:

- a. Drita do të shpërthejë si agimi
 - b. Shërimi do të vijë
 - c. Drejtësia do të shkojë para nesh
 - d. Lavdia e Perëndisë do të jetë praparoja juaj.
 - e. Zoti do të përgjigjet dhe do të thotë: "Ja ku jam!".
 - f. Nëse i plotëson nevojat e shpirtit të uritur dhe të pikëlluar, atëherë drita jote do të dalë nga errësira
 - g. Zoti do t'ju udhëheqë vazhdimisht
 - h. Ai do të kënaqë shpirtin tuaj
 - i. Ai do t'ju japë forcë
 - j. Do të jeni si një burim uji, uji i të cilit nuk pushon kurrë.
- Cili nga premtimet e mësipërme ju tërheq më shumë? Pse?
 - A dini më shumë premtime nga Perëndia nga Bibla? Cila ju pëlqen?

Ndarja e tregimeve

Ne do të shikojmë videon e “Skllavërisë Moderne”

- Çfarë vini re në video?
- A dini ndonjë histori të njerëzve që janë viktimë të "skllavërisë moderne"?
- Si mund t'u japim shpresë njerëzve që janë viktimë?
- Çfarë mësojmë nga teksti i Mikesë 6:8

Mikea 6:8

O njeri, Ai të ka bërë të njohur atë që është e mirë; dhe çfarë tjetër kërkon Zoti nga ti, përveç se të zbatosh drejtësinë, të duash mëshirën dhe të ecësh përlulisht me Perëndinë tënd?

Lutje

Le t'i rrëfejme Zotit se shpesh dështojmë në luftën kundër padrejtësisë. Ne lutemi që Ai të vijë në ndihmë të viktimave dhe të njohim gjithashtu përgjegjësinë tonë.

Le të falënderojmë për premtimet e shumta që bën Perëndia te Isaia 58.

Tema e pestë: Kujdesuni për krijimin

Kujdesuni për krijimin

Lutje

Falënderoni Perëndinë që jemi sërisht bashkë dhe lutemi që Fryma e Tij të na udhëheqë në bisedat tona.

Ndarja e tregimeve

Sot do të reflektojmë mbi krijimin e Zotit. Sa i bukur është ai krijim, por edhe sesi ai krijim kërcënohet nga ndotja dhe neglizhenca.

- Cilat elemente të krijimit të Zotit ju pëlqejnë më shumë (malet, plazhet, pyjet, lulet...) Çfarë mund të shijoni?
- Çfarë ju shqetëson kur mendoni për krijimin e Zotit dhe mënyrën se si njerëzit e trajtojnë atë??

Pesë shenjat e misionit:

Shpallja e lajmit të mirë

Pagëzimi dhe rritja e besimtarëve të rinj

Përgjigje ndaj nevojës përmes shërbimit

Ndryshimi i strukturave të padrejta

Kujdesi për krijimin

Studimi i Biblës

Hyrje

Një shëtitje e bukur mund t'ju jap energji të re. Kur ecni në plazh ose në male, mund të vini ballë për ballë me atë që Krijuesi ka bërë. E sheh sa bukur është dhe shpesh të afron me Zotin. Përjetimi i natyrës me të gjitha shqisat të bën të kuptosh se jetojmë në lidhje me gjithçka që është krijuar.

Për fat të keq, krijimi i Zotit nuk ka mbetur i bukur kudo. Ka shumë ndotje dhe disa njerëz nuk janë të kujdesshëm me burimet që Zoti ka krijuar. Plastika gjendet në shumë vende dhe mbetjet hidhen pa marrë parasysh pasojat për natyrën.

Ajri është i ndotur nga fabrika të mëdha, makina dhe avionë. Toka po ngrohet dhe niveli i detit po rritet. Si rezultat, veçanërisht vendet e varfra rrezikohen të përbyten brenda pak viteve. Shumë peshq ngordhin në oqeanë për shkak të mbetjeve që lundrojnë atje.

Në fakt, ne të gjithë kontribuojmë në atë ndotje. Ne e varfërojmë tokën përmes stilit të jetesës. Nëse vazhdojmë kështu, nuk do të ketë më tokë të mirë për nipërit tanë. Kur Zoti krijoi qiejt dhe tokën, Ai tha: “Është mirë”. Por tani, pas kaq vitesh, krijimi është dëmtuar. A ka ende shpresë për krijimin? Sot flasim për këtë. Mendojmë për rolin që luan Perëndia në këtë tërësi dhe si lidhet krijimi i tij me Mbretërinë e tij.

Lexoni Biblën

Romakeve 8:18-28

18 Unë mendoj në fakt, se vuajtjet e kohës së tanishme nuk vlejné aspak të krahasohen me lavdinë që do të shfaqet në ne.19 Sepse dëshira e flaktë e krijesës pret me padurim shfaqjen e bijve të Perëndisë,20 sepse krijesa iu nënshtrua kotësisë, jo me vullnetin e vet, po për shkak të atij që e nënshtroi,21 me shpresë që vetë krijesa të çlirohet nga skllavëria e prishjes për të hyrë në lirinë e lavdisë së bijve të Perëndisë.

22 Sepse e dimë se deri tani mbarë bota e krijuar rënkon dhe është në mundim.23 Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne vetë që kemi frytet e para të Frymës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë.

24 Sepse me shpresë ne shpëtuam; por shpresa që duket nuk është shpresë, sepse atë që dikush e sheh si mundet edhe ta shpresojë?25 Por në qoftë se ne shpresojmë atë që s'e shohim, atë gjë e presim me durim.26 Kështu, pra, edhe Fryma na ndihmon në dobësitë tona, sepse ne nuk dimë çfarë të kërkojmë në lutjet tona, sikurse duhet; por vetë Fryma ndërhyr për ne me psherëtima të patregueshme.27 Dhe ai që heton zemrat e di cila është mendja e Frymës, sepse ai ndërhyr për shenjtorët, sipas Perëndisë.

28 Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij.

Romakëve 8:18 ALB

Unë mendoj në fakt, se vuajtjet e kohës së tanishme nuk vlejné aspak të krahasohen me lavdinë që do të shfaqet në ne.

Pyetja 1

- a. Çfarë thotë Pali për krijimin në letrën drejtuar Romakëve?
- b. Çfarë ju prek në këtë tekst?

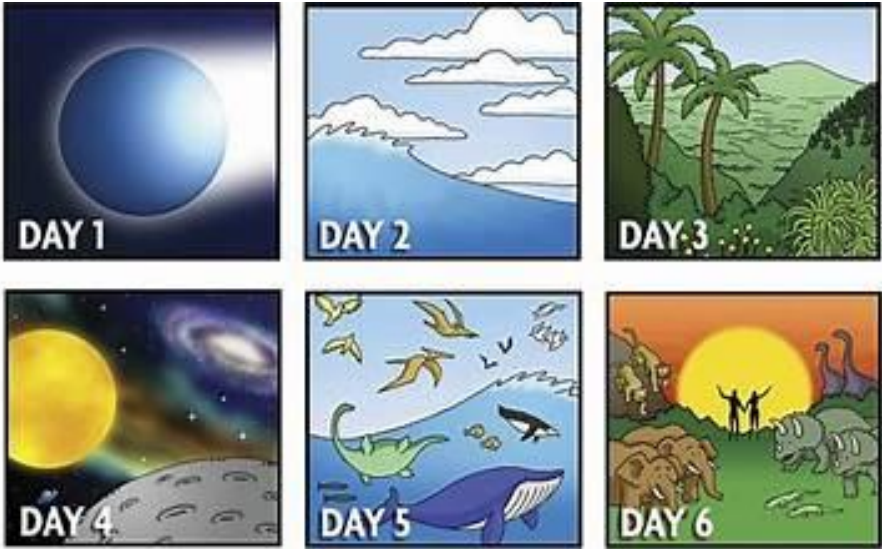
Krijimi në Bibël

“Në fillim Zoti krijoi qiejt dhe tokën.” Kështu fillon Zanafilla 1. Pas çdo dite të krijimit lexojmë: **“Dhe Perëndia e pa që ishte mirë”**. Krijuesi i dha njeriut një vend shumë të veçantë. Ai është thirrur për të ndërtuar dhe ruajtur kopshtin e Edenit. Toka mund të përdoret, por gjithashtu duhet të ruhet. Ne jemi kujdestarë të krijimit të mirë të Perëndisë (Psalmin 8). Shumë pasazhe biblike i këndojnë një këngë lavdërimi krijimit. Natyra, zogjtë, lulet e fushës, deti dhe gjithçka që jeton atje (Psalmi 104).

Është e qartë se ne si njerëz dështojmë nga të gjitha anët dhe nuk kujdesemi mirë për krijimin. Rënia krijoi një distancë midis njerëzve dhe Krijuesit dhe krijimit të tij. Toka shihej kryesisht si një burim nga i cili ne përpiqemi të përfitojmë sa më shumë përfitime personale. Krijimi "rënkon" nën të (Romakëve 8), pothuajse i paaftë për të mbajtur barrën. Krijimi është dëmtuar në shumë vende: shpyllëzimi, CO2, ngritja e nivelit të detit, uria e tokës.

Por Zoti i qëndron besnik krijimit të tij. Ai madje premton një qiell të rinovuar dhe një tokë të përtërirë, në të cilat banon drejtësia (Zbulesa 21:1-8). Të gjitha marrëdhëniet do të rivendosen, me Perëndinë dhe me njerëzit tanë, por edhe me natyrën! Do të ketë harmoni në të gjitha mënyrat në jetën në tokën e re. Ne e dëshirojmë atë, dhe kjo është arsyeja pse ne rënkojmë me krijimin dhe përpiqemi të kuptojmë përgjegjësinë tonë.

Gjashtë ditët e krijimit:

Dita e parë: Zoti e ndan dritën nga errësira dhe e quan ditë e natë.

Dita e dytë: Zoti ndan ujin mbi qiell nga uji nën qiell dhe krijon qiellin.

Dita e tretë: Zoti ndan ujin nga toka e thatë, bën detet dhe tokën dhe bën që të rriten bimët dhe pemët.

Dita e katërt: Zoti krijon diellin, hënën dhe yjet për të siguruar dritë dhe për të rregulluar ditën dhe natën.

Dita e pestë: Zoti krijon peshqit në det dhe zogjtë në ajër.

Dita e gjashtë: Zoti krijon kafshët tokësore dhe në fund njeriun, Adamin dhe Evën, sipas imazhit të Tij.

Në ditën e shtatë Perëndia pushoi, duke e vendosur ditën e Shabatit si një ditë pushimi dhe adhurimi.

Vuajmë së bashku

Krijimi rënkon (v. 22). Por edhe të krishterët vuajnë nga një krijim i thyer dhe ne vuajmë me ta, duke dëshiruar një kohë më të mirë (v. 23). Vetë Perëndia, Fryma që është Krijuesi, na vjen në ndihmë dhe

ndërmjetëson për ne me rënkime pa fjalë (v. 26). Kjo është gjithashtu puna e Frymës: dhembshuria. Ekziston edhe një thirrje për ne në këtë: Kujdesi për krijimin duhet të përballohet nga dhembshuria për të gjitha krijesat që vuajnë prej tij. Kjo nuk është vetëm diçka për ambientalistët dhe adhuruesit e natyrës, por është thirrje biblike për të krishterët. “Ne e dimë...” thotë kaq prerazi në vargun 22. A e kemi kuptuar vërtet? Bibla e përshkruan atë si dhembjet e lindjes së krijimit. Aty bashkohen **dhimbja** dhe **shpresa**. Ne duhet ta kalojmë atë së bashku me krijimin. Ne kemi një pamje të Mbretërisë së Perëndisë që po vjen: pas vuajtjes vjen lavdia (v. 18).

Shkak brenda nesh

Një nga shkaqet e problemeve mjedisore është përqendrimi ynë te vetja. Lufta e të ashtuquajturve “ndotës të mëdhenj” duket e pamundur. Nëse e kuptojmë se shkakun në fund të fundit qëndron brenda nesh, atëherë konvertimi është e vetmja gjë që ndihmon. Mendoni ndryshe dhe veproni ndryshe. Një mënyrë jetese ndryshe fillon me dorëzimin ndaj Zotit. Për të krishterët është një ide e rëndësishme që toka i përket Zotit. Vetëm menaxhimi i kësaj na është besuar neve. Ne e kemi tokën me hua. Nga ky motivim, dashuria për Krijuesin dhe krijimin e tij, ne mund të kontribuojmë në ruajtjen e të mirave në këtë tokë.

Pyetja 2

- Çfarë mund të bëni ju (ose kisha) për t'u kujdesur më mirë për krijimin e Perëndisë?
- Si u përgjigjeni njerëzve që thonë se bota u krijua nga evolucioni dhe se ne njerëzit e kemi prejardhjen nga majmunët?
- A e dini se si mendojnë fetë e tjera për krijimin? (Bektashi, Mysliman, Ortodoks, Katolik).

Ndarja e tregimeve

Ne do të shikojmë videon në të cilën zoti Koos van Noppen tregon se si ai kujdeset për krijimin. Ai bën zgjedhje të ndërgjegjshme. Ai nuk përdor plastikë njëpërdorimshe, nuk fluturon në aeroplan (për shkak të ndotjes) dhe përdor panele diellore për energjinë e tij elektrike. Ai e ka të vështirë që shumë të krishterë e shohin atë tepër ekstrem.

- Çfarë mendoni për atë që thotë Koos?
- Si mendoin, a ka të drejtë Koos kur thotë se shumë të krishterë nuk janë seriozë kur bëhet fjalë për kujdesin për krijimin?

Çlirimi i fëmijëve të Zotit dhe i krijimit

Në këtë pasazh biblik, Pali flet për vuajtjen dhe skllavërinë kur flet për krijimin. Megjithatë Pali nuk është vetëm pashpresë. Ai vazhdon duke thënë se krijimi do të lirohet dhe do të marrë pjesë në lavdinë e dhënë fëmijëve të Perëndisë. (v. 21)

Në kishë theksi vihet shpesh te shpëtimi dhe besimi ynë **personal**. Ne flasim shpesh për çfarë do të thotë shpëtimi i Perëndisë për ne njerëzit dhe se kush mund të jemi përpara Perëndisë. Në kishë ne zakonisht shqetësohemi për temën e çlirimit të fëmijëve të Perëndisë, por shumë më pak me çlirimin e të gjithë **krijimit**. Por Perëndia e sheh shpëtimin në një perspektivë të gjerë, globale. Nuk ka të bëjë vetëm me ne si individë. Pali madje shkruan te Kolosianëve 1:23 se ungjilli i

është predikuar çdo **krijese** nën qiell. Pra jo vetëm për të gjithë njerëzit, por për të gjitha krijesat.

Tek Romakëve 8:22 situata e krijimit krahasohet me një grua në dhimbje të lindjes. Kjo vendos gjithçka në një këndvështrim tjetër. Nuk është thjesht e pashpresë. Përmes dhimbjes së lindjes, një jetë e re vjen në botë. Ka shpresë për një kohë të re.

Pyetja 3

- a. Rënia pati pasoja të mëdha edhe për krijimin, natyrën, kafshët etj. Diskutoni këto pasoja me njëri-tjetrin.
- b. Si mendoni se do të jetë rivendosja e krijimit kur Jezusi të kthehet? Si e imagjinoni tokën e re?

Zbulesa 21: 1

**Dhe pashë një qiell të ri dhe një dhe të ri;
sepse qielli i parë dhe dheu i parë kishin shkuar.**

Në lëvizje

Këtë javë që vjen, mendoni për një gjë të vogël që mund të bëni për t'u kujdesur për krijimin e Perëndisë. Mundohuni ta mbani atë praktik, p.sh.

- a. Përdorni sa më pak helm gjatë rritjes së perimeve.
- b. Përdorni një qese plastike disa herë.
- c. Mundohuni t'i ndani mbeturinat në mënyrë që të mund të riciklohen (letër, kanaçe, shishe plastike, etj).
- d. Hidhni rrobat e vjetra në koshin që të mund të ripërdoren.
- e. Kujdesuni mirë për kafshët që keni.
- f. Mos përdorni më shumë ujë sesa është e nevojshme.
- g. etj.

Në të njëjtën kohë mund të lutuni për mençuri që qeveria të mos zgjedhë gjithmonë fitimin më të madh në projektet e tyre, por edhe ruajtjen e natyrës (ndërtim rrugësh, apartamente, etj.)

Lutja

Zoti i Plotfuqishëm, kur na ke dhënë pushtet mbi tokë, na bëre bashkëpunëtorë në krijimin tënd. Na jep urtësinë dhe nderimin për të përdorur kështu burimet e natyrës se askush nuk do të vuajë nga abuzimi ynë ndaj tij dhe se brezat e ardhshëm mund të të lavdërojnë ende për dhuratat e tua bujare. Nëpërmjet Jezus Krishtit, Zotit tonë. Amen.

FOKUSI
Albania - Kosova

www.fokusi.al

Fokusi

info@fokusi.al

0697013501